

ה"ת 50255/08/21 - עמראן בדר נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בקריית שמונה

ה"ת 50255-08-21 בדר נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת דוניא נסאר
המבקש	עמראן בדר
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

מבוא

בפניי בקשה להחזרת תפוס, מכשיר הטלפון הנייד השייך למבקש, ואשר אותו תפסה היידה החוקרת במסגרת חקירה המתנהלת בתיק פל"א 500574/21, (להלן: "תיק").

טיעוני הצדדים

לטענת המבקש, ביום 25.7.21 או במועד סמוך לכך, זומן לחקירה בתחנת משטרת קצרין, נחקר באזהרה, הכחיש את המיוחס לו, ועם סיום חקירתו מכשיר הטלפון הנייד שלו נתפס על ידי המשיבה. המבקש עצמו שוחרר בתנאים מגבילים, הכוללים מעצר בית שהוארך עד ליום 2.8.21. בנוסף, נאסר על במקש להגיע למקום עבודתו במשרדי הועדה לתכנון ובניה במסעדה הר התרומות עד ליום 8.8.21.

נטען כי המבקש הוא אדם נורמטיבי, מהנדס במקצועו וזקוק למכשיר הטלפון שלו, אשר נמצא בהחזקת המשיבה, והחזרתו לידי לא תפגע בחקירה.

המשיבה התנגדה להחזרת הטלפון וטענה כי החקירה עוד לא הסתיימה, כי הטלפון הינו ראיה בתיק החקירה, והחומרים הקיימים בו הועתקו, אך לאור חשיבות הבאת הראיה הטובה ביותר, יש להותירו בידי המבקשת עד לסיום החקירה.

דין והכרעה

הסוגיה של תפיסת חפצים מוסדרת בפרק הרביעי של **פקודת סדר הדין הפלילי, (מעצר וחיפוש) (נוסח חדש)** התשכ"ט - 1969, (להלן: **הפסד"פ**), וזו לשונו של סעיף 32(א):

"סמכות לתפוס חפצים

(א) רשאי שוטר לתפוס חפץ אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור עבירה, או שהוא עשו

(ב) י לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה, או כאמצעי לביצועה".

בהתאם ללשון הסעיף שוטר מוסמך לתפוס חפץ כאשר קיים יסוד סביר להניח אחד מאלה:

(א) באותו חפץ נעברה עבירה;

(ב) עומדים לעבור עבירה;

(ג) החפץ עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה;

(ד) החפץ ניתן כשכר בעד ביצוע עבירה;

או

(ה) ניתן כאמצעי לביצועה.

בהתאם להוראות החוק, שלוש תכליות עיקריות עשויות להצמיח מקור סמכות לתפיסת חפץ: תפיסה למטרת מניעה עיתידית של ביצוע עבירות; תפיסה למטרת חילוץ; ותפיסה לצורך הצגת החפץ כראייה בבית המשפט. על מנת שתקום סמכות לתפיסת החפץ, יש להוכיח כי קיים יסוד סביר להניח שיש קשר בין החפץ לעבירה שבוצעה או עתידה להתבצע **(בש"פ 342/06 לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל, (12.03.06))**.

על המתח בין הערכים המתחרים בבוא בית המשפט לתת החלטה בסוגית תפיסת חפצים שלא במסגרת הליך פלילי, דובר רבות בפסיקה. ברע"פ 7600/08 **אריה אברם נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו) נקבע:

" **תפיסת נכס לצורך הליך פלילי כרוכה בפגיעה בזכות בעל הקנין שכנגדה עומד אינטרס הציבור לאפשר חקירת עבירות והעמדת עבריינים לדין. בהקשר זה, מתחייב איזון הולם בין קנין הפרט לבין צרכי הציבור** **(בש"פ 6686/99 עובדיה נ' מדינת ישראל, פד"י נד(2) 477, 464 (2000); בש"פ 998/05 פייסמנדוב נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 20.3.05); בש"פ 555/07 יחיא נ' משטרת אריאל (לא פורסם, 6.3.07) כאן נאמר (פסקה 12):**

"התפיסה פוגעת מעצם מהותה בזכות האדם לקנין; לפיכך בבצוע סמכות התפיסה ושחרור הנכס יש לאזן איזון עמוד 2

ראוי בין מידת הפגיעה ההכרחית בקניינו של אדם כדי להגשים את תכלית ההליך הפלילי, לבין הצורך בהשגת האינטרס הציבורי הטמון בהחזקת המשטרה בחפץ הנגוע בכתם העבירה או אמור לשמש ראיה במשפט. הצורך באיזון ראוי, כאמור, קיים לא רק בשלב התפיסה גופו אלא גם לאחר מכן, וכל עוד המשטרה מחזיקה בתפוס, וכן בשלב שבו יש להכריע אם יש מקום לשחרור החפץ".

יישומם של הדברים האמורים מוביל אותי למסקנה כי יש להיעתר לבקשה ולהורות על החזרת הטלפון. אנמק;

מתיק החקירה עולה, כי נגד המבקש הוגשה תלונה על ידי מי שעבדה יחד עם עמו תקופות מסוימות, ועיקר העבירות המיוחסות למבקש על פי התלונה בוצעו במפגשים בינו לבינה, ולא באמצעות הטלפון.

תוכן הטלפון של החשוד, כמו טלפונים אחרים הקשורים לחקירה נבדקו והועתקו, והעתקם הושלמה. דיני הראיות מאפשרים את הגשת החומרים שהועתקו, גם מבלי להגיש את הטלפון כראיה בהליך.

הטלפון נתפס ביום 25.7.21, לפני כחצי שנה, ועיון בתיק מלמד על הצורך בהשלמות חקירה, חלקן דורשות פרק זמן נוסף. ידוע כי ככל שנוקף הזמן מבלי שהחקירה תמוצה ומבלי שמוגש כתב אישום, הפגיעה בזכות הקניין מתעצמת ובהתאם לכך, נעה נקודת האיזון אל עבר קבלת הבקשה להחזרת הטלפון, במיוחד במצב הראייתי הקיים בתיק, טיב העבירות המיוחסות למשיב, והעובדה כי ראיות שנמצאות בטלפון, ככל וקיימות, הן בפריפריה של הגרעין הראייתי.

המבקש מהנדס במקצועו, בתפקיד ציבורי, וסביר להניח כי הטלפון הסלולארי שהיה בשימוש, מכיל מידע רב, אישי ואחר הקשור בעבודתו, והמשך החזקת הטלפון על ידי היחידה החוקרת תקופה כה ממושכת מביאה עמה פגיעה חמורה בזכויותיו.

לא נעלמו מעיני השלמות החקירה שבקשה הפרקליטה המטפלת אך לא מצאתי בהן כל פעולה הקשורה למכשיר הטלפון של המבקש.

עיינתי היטב בתיק החקירה, בעיקר בהודעות המתלוננת והמבקש, וגם לא מצאתי בחומר שהונח בפני כל אינדיקציה לפיה הטלפון או חומרים העשויים להימצא בו וטרם הועתקו, (אם יש כאלה) יכולים להשפיע על פעולות חקירה עתידיות או להוביל להתפתחות חקירתית.

לאור האמור, אני נעתרת לבקשה ומורה למשיבה להחזיר את הטלפון לידי המבקש, לאחר שיחתום על ערבות עצמית בסך של 5,000 ₪ לפיה יימנע מהעברת הטלפון לכל גורם אחר או מפגיעה בו או השחתתו, וזאת למשך 90 יום מהיום.

זכות ערר כחוק.

מזכירות להעביר בדחיפות לצדדים ולהחזיר את חומר החקירה למשיבה.

ניתנה היום, ו' שבט תשפ"ב, 08 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.

חתימה